

жявали спорядъ вѣроисповѣданіе-то, сир. Руссь-тъ кара наши-ты Апостолы да дѣйствовать на Вѣстокъ и да ся врьтять окодо Константинополь; а Латинскы-ты монаси не гы е грижа за това, ти всичко производать изъ Римъ; естествен-но, че той е былъ тѣхный Иерусалимъ.

Това показва, че и прѣви-ти и втори-ти сж съчинявали исторіѣ-тѣ, както си сж нияли, въ свои-ты благочестивы измышляванія сж ся обращали къмъ оныя мѣста, къмъ които ти сж были привръзани, което тука показва нѣкакво пристрастіе. И какъ да не разумѣемъ, че еде кой Римскый монахъ производалъ всичко изъ Римъ, или поне прилеталъ Римъ на всякадѣ, дѣто само е былъ интересъ на Папы-ты?

Кого сега да повѣрваме, Русскый ли, който произвожда дѣйствія-та на наши-ты учители подъ вліяніе-то на Константинополь, или Латинци-ты, които всичко приписвать на Римъ? Явно е, че нѣкой отъ двама-та е лъгалъ; като ся съгласимъ съ мнѣніе-то на одного-то, другый трѣбва да остане лъжливъ.

Обстоятелство-то, че въ това исто-то врьмя е ставало обращеніе-то на Българскѣ-тѣ Дръжавѣ, ствършено говори за ползѣ-тѣ на тѣхъ мысль, че кръгъ-тъ на дѣйствія-та на наши-ты учители (въ 1380 год. въ мѣсяцословы-ты на Латинскѣ-тѣ Цркъвѣ), сир. знанія-та за сѣщи-ты дѣйствія Кирилловы и Меѳодіевы были сж вече изгубены за тѣхны-ты съчинители. 2-о. Писаны сж отъ человекъ пристрастны, привръзаны на Римъ, и въ таково врьмя, кога-то Римско-то духовенство ся нахождаше въ борбѣ за да истрѣби въ Богеміѣ и Моравіѣ Славянско-то Богослуженіе, за това трѣбва да заключавать въ себе си свидѣтельства съ всѣмъ лъжливы.

Какъ Кирилъ и Меѳодій были выкани отъ Моравскы-ты Князове, което весма тъмно описвать Легенды-ты, и какъ ти сж были Епископы въ Моравіѣ, което е измыслена приказка, весма ясно го доказа Г. Блумбергерь въ свои-ты критическы забѣлеженія на книгѣ-тѣ на Добровскый: Кирилъ и Меѳодій Словенски Прѣвоучители на това приложки и М. Погодинъ свои-ты доста значителны догадки; и